

ממתק לשבת

פרשת השבוע: וירא תשע"ט

חומש: בראשית

הכנסת אורחים בקהילה

אברהם אבינו מלמדנו בפרשתנו את גודל מצוות הכנסת אורחים, עומד אברהם ביום של חמסין וממתין לבואם של אורחים. האם מצווה זו של 'הכנסת אורחים' רלוונטית למציאות חיינו היום? אם אדם מארח את הוריו, את ילדיו הנשואים או את חבריו הטובים זו בהחלט הכנסת האורחים. אך האם בכך יצאנו ידי חובה? נדמה לי שלא. חכמים במאמרם 'גדולה הכנסת אורחים כהשכמת בית המדרש' (שבת קכז) וכן 'גדולה הכנסת אורחים מהקבלת פני שכניה' (שם) לא התכוונו לאורחים רצויים כאלה. אורחים שנעים לנו בחברתם, אורחים שמוסיפים לנו לשולחן נופך והווי.

דומה שהמצווה הזו בהידורה השלם היא לארח את אותם אנשים הזקוקים באמת לאירוח, את האנשים והנשים הבודדים וחסרי הבית. את האמהות החד הוריות, את הזקן והזקנה הערירים, את העולה החדש שמתקשה להסתגל לסביבתו החדשה, את אלה שהמקרר שלהם זועק... וכמובן לא לשכוח את השכנים שאף פעם לא התארחו ופוגשים אנו אותם בחנייה או בהמתנה בתור במרפאה...

אברהם אבינו מארח באוהלו את שלושת האנשים שחכמים לימדו אותנו שנראו לו כערבים... שונים ממנו, רחוקים ממנו. ועל אירוח זה לימדונו חכמים (אבות דרבי נתן פרק יג): 'יהוי מקבל את כל האדם בסבר פנים יפות, כיצד? מלמד שאם נתן אדם לחברו כל מתנות טובות שבעולם ופניו כבושים בארץ מעלה עליו הכתוב כאלו לא נתן לו כלום. אבל המקבל את חברו בסבר פנים יפות אפילו לא נתן לו כלום מעלה עליו הכתוב כאלו נתן לו כל מתנות טובות שבעולם'. למדנו מאברהם אבינו לפתוח את השערים, לפתוח את הדלתות, לפתוח את הלב, לא רק בארוח בפועל אלא גם במילה טובה, חיוך, עזרה והמון אהבה. רק באופן זה נוכל באמת לקיים את המצווה בהידורה השלם לקרב בין הלבבות ולחיות באחדות מלאה.

הרב גבי קדוש

רבנות מועצה אזורית
בני שמעון

